

# List do Rzymian

## Rozdział 6

1. Cóż więc, powiemy? Mamy trwać w grzechu, aby łaska mogła być w obfitości? 2. Nie może być. My, którzy byliśmy umarłymi w grzechu, jakże jeszcze będziemy w nim pędzić życie? 3. Czyż nie wiecie, że jacykolwiek zostali zanurzeni dla Jezusa Chrystusa, zostali zanurzeni względem jego śmierci? 4. Zatem wspólnie, pośród chrztu zostaliśmy z nim pogrzebani ku śmierci, abyśmy jak Chrystus, który dla chwały Ojca został wzbudzony z martwych, tak i my mogli się przechadzać w nowości życia. 5. Bo skoro staliśmy się zespoleni podobieństwem jego śmierci więc będziemy także wzniesienia. 6. To wiedząc, że nasz dawny człowiek został razem ukrzyżowany, aby wewnętrzne ciało grzechu zostało rozłączone, tak, abyśmy już nie byli sługami grzechu. 7. Ponieważ ten, co umarł został usprawiedliwiony od grzechu. 8. Zaś jeśli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że przez niego będziemy razem żyć. 9. To wiedząc, że Chrystus, gdy powstał z martwych już nie umiera, śmierć nie jest już jego panem. 10. Bo co umarło umarło dla grzechu raz na zawsze; zaś co żyje żyje dla Boga. 11. Tak więc uważajcie, że wy sami, zaiste, jesteście umarłymi dla grzechu; zaś żyjącymi dla Boga w Jezusie Chrystusie, naszym Panu. 12. Niech grzech nie panuje w śmiertelnym waszym ciele, względem ulegania w jego pragnieniach. 13. I nie stawiajcie waszych członków grzechowi, jako narzędzi niesprawiedliwości; ale postawcie siebie samych Bogu, jako żyjących z umarłych, a wasze członki jako narzędzia sprawiedliwości Boga. 14. Gdyż wasz grzech nie będzie już panował, bo nie jesteście pod Prawem Mojżesza, ale pod łaską. 15. Cóż więc? Możemy zgrzeszyć, bo nie jesteśmy pod Prawem, ale pod łaską? Nie może być. 16. Nie wiecie, że komu oddajecie siebie za sługi ku posłuszeństwu, czemu jesteście posłuszni tego jesteście sługami; albo grzechu ku śmierci, albo posłuszeństwa ku sprawiedliwości? 17. Ale chwała Bogu, że byliście sługami grzechu, a teraz z serca ulegacie względem przekazanego wam wzoru nauki. 18. Zaś kiedy zostaliście uwolnionymi od grzechu zostaliście uczynieni sługami sprawiedliwości. 19. Po ludzku mówię, z powodu choroby waszej cielesnej natury. Bowiem jak postawiliście wasze członki dla bezprawia, jako służące zepsuciu i bezprawiu tak teraz postawcie wasze członki jako służące sprawiedliwości dla uświęcenia. 20. Bo kiedy byliście sługami grzechu byliście niepodlegli sprawiedliwości. 21. Zatem jaki mieliście wtedy owoc taki, za który się teraz wstydzicie? Bowiem ich końcem jest śmierć. 22. Zaś teraz, uwolnieni od grzechu, a poddani Bogu, macie wasz owoc do uświęcenia, a w końcu życie wieczne. 23. Bo zapłaty za grzech są w śmierci, a łaską Boga jest życie wieczne w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.

**Nowa Biblia Gdańska**

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012